

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی علائم و پیامدهای خارج عضوی رینوسینوزیت مزمن بر مبنای دیدگاه تلفیقی طب ایرانی و کلاسیک

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 28، شماره 161 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مجید انوشیروانی - Assistant Professor, Department of Persian Medicine, School of Persian and complementary Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

مهدی بخشایی - Associate Professor, Department of Otorhinolaryngology, Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

یگانه تیموری - Fellowship Trainee in Otorhinolaryngology, Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

محمدرضا مهری - PhD Candidate in Persian Medicine, School of Persian and complementary Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: رینوسینوزیت مزمن به عنوان یک بیماری شایع، دارای علائم بالینی متعددی می باشد. در دهه های اخیر به منظور تعیین کرایتریای تشخیصی آن، صرفاً چند علامت بالینی اصلی مد نظر قرار گرفته اند و عملاً بقیه علائم نادیده گرفته شده اند. از آن جایی که بر اساس مطالعات تطبیقی، CRS قابل تناظر با بیماری نزل و زکام در مکتب طب ایرانی می باشد، پژوهش حاضر با مروری بر برخی علائم و پیامدهای این بیماری در دو مکتب طب کلاسیک و ایرانی، قصد دارد تا چشم انداز تشخیصی فراگیرتری از آن پیشنهاد نماید. مواد و روش ها: در این مطالعه کتابخانه ای با جستجو در پایگاه های اطلاعاتی پزشکی و مراجعه به کتب مرجع طب ایرانی، کلید واژه های انگلیسی، عربی و فارسی مربوط به سینوزیت مزمن و نزل و زکام بدون محدودیت زمانی مورد بررسی قرار گرفت. داده های به دست آمده با یکدیگر مقایسه شدند و مورد تفسیر و تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: بررسی متون و مقالات موجود درباره بیماری رینوسینوزیت مزمن، نشان داد که طیف وسیعی از علائم و پیامدها در این بیماری قابل مشاهده است. پیچیدگی چهره بالینی رینوسینوزیت مزمن در برابر درک خطی رایج از آن، موجب شده است که طراحی یک چارچوب نهایی برای تعریف و توصیف سمیولوژیک آن دشوار گردد. استنتاج تقلیل علائم و پیامدهای رینوسینوزیت مزمن به نشانه های عضوی (بینی سینوسی)، باعث نادیده گرفتن طیف وسیعی از بیمارانی می شود که با وجود علائم خارج عضوی، علائم عضوی آن ها بارز نیست و همین امر موجب لغزش تشخیصی و مغفول ماندن برخی بیماران مبتلا به رینوسینوزیت مزمن می گردد. بنابراین ما رویکرد جامع تری برای تشخیص رینوسینوزیت مزمن از طریق بررسی نشانه ها و علائم موضعی و عمومی به منظور درمان بهتر و کیفی تر پیشنهاد می کنیم.

کلمات کلیدی:

chronic rhinosinusitis, Persian medicine, organic symptoms, رینوسینوزیت مزمن، طب ایرانی، علائم خارج عضوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1786359>

